

tovarišev, a prav tako zaradi brezsrčne neobogljivosti in lenobe nekaterih mojih sošolcev, ki so s tem po nepotrebnem grenili svojim učiteljem in staršem življenje — koliko tega bi lahko prav iz globine srca z glasno živo besedo in s polno pravico duhovnika na prižnici zaklical vsem v cerkvi v dno srca ter jih na ta način poboljšal in jim olajšal življenje.

A najraje bi bil takšne šolske in družinske prizore napisal za oder, kjer bi lahko tudi sam nastopil kot otrok in učenec, da bi s pretresljivo in doživljeno besedo lahko izpovedal, da — izkričal vso boleost mojih otroških prijateljev, ki trpe zaradi šole in doma. Na drugi strani pa bi bil hotel predstavljati dobrega očeta tako verno, da bi otroci spregledali in spoznali, kako jih starši navzlic vsemu ljubijo, tako da bi se poboljšali doma in v šoli.

Moj oče je slutil, kaj se godi v meni, zato me je po končani ljudski šoli vpisal v meščansko šolo z namenom, da bi pozneje doštudiral učiteljšče.

Toda — človek obrača, Bog obrne! ...

Gustav Strniša

Uboga

Koliko je že prestala, mnogo še prestala bo. Pa nikomur se ne smili, ta kar suje jo z roko, drugi jo celo obrca, tolče jo in se smeji. Kdor jo rani, jo odnese in jo vrže med smeti.

Samo Joža, mali Jožek, jo je svoji mami dal, tiho se je k nji prijokal in se jezen hudoval:

»Mamica, o mama moja! Glej jo, glej sirotico, bratec Milko jo je ranil, kaj pa zdaj bo z njo? Jaz že ne pustim, da sama na smeteh ležala bi, v zadnjih dihih zapuščena konca tam čakala bi! Bila nam je dobra, dobra, delala vsem kratek čas, z nami rada je skakala in zabavala je nas!«

Mamica ga potolaži:

»Deček moj, usmiljen si! Pa nesiva jo čevljarju, da ji krpo naredi! Morda spet bo vsa vesela poskočila kot nekdanj, morda tiho občepela, čakala, da bo je kraj. Saj vam bila je res dobra, najsi jo je vsak suval, nikdar ni se maščevala, če ji kdo je brco dal! Le živahno se pognala dalje je v ta sončni svet, včasih hipno nagajala, okrenila svoj polet. Zdaj pa vsa je bolna, trudna, težka rana jo boli, brž poneseš jo v Ljubljano, tam zdravilo se dobi. Če čevljar je ne zakrpa, jo ozdravil bo sedlar. Saj vam zvesto je služila, ta sirotica uboga, ta usnjena vaša — žoga!«